

РЕШЕНИЕ

№ 28591

гр. София, 15.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в
публично заседание на 18.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **5250** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на „МЕСОКОМБИНАТ – СВИЩОВ“ ООД, чрез управителя Ш., срещу разпореждане №353 от 07.04.2026г. на И. Б. И. - главен инспектор при Областна дирекция за безопасност на храните – В. Т., с което се спира добива и месопреработката на бели и червени меса с изключение на дейностите по транжиране и търговия с наличните храни на предприятие за добив на месо от ДПЖ и свине, преработка на меса от домашни копитни животни и склад – хладилник за съхранение и реализация на замразени меса от домашни копитни животни и птици, находящо се в [населено място], и стопанисвано от „МЕСОКОМБИНАТ – СВИЩОВ“ ООД.

Жалбоподателят оспорва фактическите констатации в разпореждането, тъй като в обекта дейността е била преустановена по устно разпореждане на 06.04.2026г. Поради това няма хигиенни материали, мивките и стерилизаторите не работят. Не са индивидуализирани хладилните камери, за които се отнасят констатациите, като описание и място, където се намират, нито е ясна компетентността на ответника да направи тези констатации за техническото им състояние. Не е ясно какви правила се нарушават с начина, по който се съхраняват ножовете и какви са вещите в местата за съхранение, за да се приеме, че са несвойствени; как се нарушава безопасността на храните с липсата на инспекционни коридори. Твърди се, че няма животни без маркировка, оспорва се наличието на храни с изтекъл срок на годност предвид липса на опис на конкретни партии, видове, количества и дати на изтичане. Не е вписана реално измерената температура на съхранение, като храните с изтекъл срок се отделят за екарисаж, бракуване в плюсова хладилна камера. Оспорва се наличието на храни на пода. Твърди се, че мярката е

непропорционална спрямо твърдяното нарушение. Сочи се още, че лицето, издало разпореждането, е официален лекар при жалбоподателя от 2000г. насам и при своите регулярни инспекции не е забелязало такива нарушения. Оспорва се компетентността му да издава разпореждания по чл.4, ал.1 и 2 от ЗХ. Искане се от съда да отмени процесното разпореждане. Претендира разноси. В молба от 19.05.2026г. допълва съображенията си, че разпореждането е издадено от некомпетентен орган, като твърди, че ответника не е длъжностно лице, осъществяващо официален контрол по чл. 138, §2, б. „г“, „ж“ и „и“ от Регламент 2017/625, тъй като такова правомощие не му е делегирано от изпълнителния директор на БАБХ. Освен това не е определен период на спирането, което противоречи на регламента. Комисията, извършила проверката, не е назначена по съответния ред, като проверката е възложена от орган без йерархични правомощия. Фактическите констатации в разпореждането са общи, без конкретика и неотговарящи на действителното положение. Липсват и правни основания – конкретни норми, които да са нарушени, в какво се състои неизпълнението на регламент 852/2004г. Липсва преценка на тежестта на нарушението и съобразяване на наложената мярка с тази тежест. В осп. претендира разноси по списък. Прави възражение за прекомерност. Подробни съображения излага в писмена защита по съществото на спора.

Ответникът - И. Б. И. - главен инспектор при Областна дирекция за безопасност на храните – В. Т., в становище от 26.05.2026г. оспорва жалбата. Твърди, че не е давала устно разпореждане на 06.04.2026г. за спиране на дейността, като такова е дадено на 07.04.2026г. с процесното разпореждане. Всички констатирани несъответствия са установени от всички членове на проверяващата комисия, за което е съставен констативен протокол. В становище от 17.06.2026г. твърди, че процесното разпореждане е издадено от компетентен орган при спазване на изискванията на материалния и процесуалния закон. Поради това моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноси.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното:

На 06.04.2026г. е извършена проверка от комисия, назначена със заповед № РД11-851 от 06.04.2026г. на изпълнителния директор на БАБХ, с представители на ОДБХ – В. Т., ОДБХ С. – град и ОДБХ П., в обект на „Месокомбинат – Свищов“ ООД, находящ се в [населено място], ул. „33-ти свищовски полк“ № 9. При проверката са направени редица констатации, сред които за амортизирани хладилни съоръжения с нарушена цялост на под, стени и тавани, замърсявания, недобре уплътнени врати, наличие на корозия, с температурни условия, несъответстващи на предназначението им по проект, както и такива в цех „М.“: много от мивките не работят, няма топла вода и средства за измиване и дезинфекция; в кланичната зала няма стерилизатор, ножовете се съхраняват на врати, стени и маси, червата след изваждане провисват на пода и така се промиват, има несвойствени вещи; не са представени записи на параметрите на зашеметяване по време на клане; не е осигурено място за съхранение на ушните марки; в минусова камера № 8 не са осигурени инспекционни коридори и не може да се направи идентификация на храните; минусова камера № 3 е обледенена, което не позволява идентификация на съхраняваните храни; в плюсова камера №1 се съхраняват месни суровини без идентификация, както и при неправилен температурен режим; съхранение на част от храните директно на пода; теч от изпарителя и лющене на боя от изпарителя в хладилна камера № 4; в склад-хладилник в 3 минусови камери се съхранява много стока без маркировка и при нехигиенни условия;; в хладилна камера за готов продукт се съхраняват 800бр. агнета без здравна маркировка; камерата за съхранение на СЖП не се използва по предназначение, СЖП се съхранява в отделно обособено място под навес, по

нехигиенен начин, необозначено и небезопасено; не е осигурено хладилно съоръжение на СЖП до извозването му от обекта; не е представена процедура за сформирание на партиден номер за дребни преживни животни.

На основание на тези констатации на 07.04.2026г. е издадено процесното разпореждане от главен инспектор към ОДБХ В. Т. И. И., връчено на жалбоподателя на същата дата. Жалбата срещу него е подадена на 21.04.2026г.

По делото са представени от ответника: удостоверение за одобрение № 6261 от 13.12.2023г. на директора на ОДБХ В. Т., с което се удостоверява, че предприятие за добив на месо от ДПЖ и свине, преработка на месо от ДКЖ и склад – хладилник за съхранение и реализация на замразени месо от ДКЖ и птици отговаря на регламент 852/2004 и регламент 853/2004 на ЕО и е одобрен като обект за производство на група месо и месни продукти; заповед № ОСПД-915 от 01.03.2011г. на изпълнителния директор на БАБХ, с която И. И. е преназначена на длъжност главен инспектор в отдел „Контрол на храните“ при ОДБХ „В. Т.; длъжностна характеристика за длъжността „главен инспектор“ в ОДБХ; заповед № РД-08-21 от 12.01.2026г. на директора на ОДБХ В. Т., с т.IV.1 от която ответникът е определен като служител, извършващ постоянен ветеринарен контрол в „Месокомбинат - Свищов“ ООД. От страна на жалбоподателя са представени: граждански договор от 2022г. за извършване на преглед за теч на фреон на хладилни инсталации в Месокомбинат – С.; досие на системата климатична инсталация, сушилня № 2, в цех „М.“, хладилна камера, СРМ в цех „М.“, хладилна камера № 9 син в цех „М.“, климатична инсталация в цех „М.“, хладилна камера № 9 червен в цех „М.“, хладилна камера № 4 син в цех „М.“, хладилна камера № 11 син СЖП в цех „М.“, климатична инсталация №4 сушилня в цех „М.“, климатична инсталация транжорна в цех „М.“, хладилна камера № 5 червен в цех „М.“ – проверени на 12.08.2024г. и 11.08.2025г. без констатираните течове; досие на хладилна камера № 10 син, 11 син, 12 син, от външни хладилници, хладилна камера № 6 червен, 7 червен, 8 червен в цех „М.“, хладилна камера №2 син, № 5 син, в цех „М.“, климатична инсталация №1 и 3 сушилня в цех „М.“, хладилна камера № 1 син, №3 син, №6 син, № 7 син, № 8 син и № 10 син, сушилня в цех „М.“ – проверени на 11.02.2025г., 10.08.2025г. и 09.02.2026г. без констатираните течове; утвърдени от директора на месокомбината температурни режими на различните хладилни съоръжения в цехове „М.“, „М.“, с оглед предназначението им без дата; протокол за системна проверка на хладилни инсталации от 02.04.2026г. с констатация че няма течове, но хладилник №9 и 11 от цех „М.“ не работят; система за обратна връзка и проследяемост от 05.01.2026г.; работни карти за проследяемост на храните, налични в хладилна камера № 3 и 8 с работни карти към тях; търговски документи № 524 от 17.08.2025г. за покупка на месо с 2 бр. ушни марки със срок на годност 31.08.2026г., № 555 от 18.12.2025г. за покупка на месо с 10 бр. ушни марки и срок на годност 05.01.2027г., № 560 от 23.01.2026г. за покупка на месо с 9 броя ушни марки без посочен срок на годност; други документи с дата след датата на издаване на процесното разпореждане.

Като свидетел по делото е изслушан Р. К. Н., който посочва, че е съдружник в „Месокомбинат С.“ и често пребивава там като консултант. На 06.04.2026 г. е бил в административната сграда на територията на месокомбината в [населено място], когато към 13.30 ч. са пристигнали 4 коли с около 16 човека проверяващи. Не се представили като служители на БАБХ, но не връчили заповед за проверката. Проверяващите се разделили на три групи, като свидетелят е бил с тази, която първо е проверила готова продукция в хладилна камера № 3 за трупно месо в кланичния цех. Там е имало агнета трупно месо, пристигнали същия ден от Румъния, току-що разтоварени, като камионът още бил на плаца. Една част от агнетата нямали маркировка, поради което свидетелят предложил да се обърнат към съответната ветеринарна служба в Румъния и да искат съдействие от тях. Получил отказ. Камера № 3 е най-голямата плюсова камера, която поддържа

температура от -5 до +4 градуса. В момента на проверката била на около 0 градуса. Вътре се съхранявало доста агнешко трупно месо с маркировка. Част от него било българско от самата кланица с документи за срока му на годност. Друга част била с произход М., внесено от Х., за което имало документация за срока му на годност и маркировка. Камера № 3 била в добро състояние, без нарушена цялост, без корозия, без замърсявания, вратата била добре уплътнена. След камера № 3 с проверяващите влязъл в кланичната зала. Там мивките работели, като свидетелят не знае дали е имало топла вода, но е имало средства за дезинфекция и измиване, поставени на стената над мивките. Имало и стерилизатори до всяка мивка. Ножовете на работниците били подпъхнати под работните маси, защото работниците непосредствено преди това си тръгнали след като влезли проверяващите. Свидетелят не е видял черва в тази зала, нито несвойствени вещи, с изключение на един стол. След това с проверяващите е отишъл в цех М., където присъствал на проверка на хладилна минусова камера за дълбоко замразяване, на която не си спомня номера. Там проверяващите са изваждали палета месо за проверка на срок на годност. Тази камера била в добро състояние и хигиена, без храни на пода. Идентификацията на храните била върху палетни карти с указание какъв е продукта, срок на годност и температура на съхранение. Между едно и три палета нямали палетна карта. Имало две-три затворени места, които били освободени, за да може да се влезе по-навътре и да се направи проверка. След това отишли в друг хладилник в същия цех - плюсова камера за съхранение на собствена продукция и от внос. Стоките там се съхранявали в палети с палетни карти. На свидетеля не му направило впечатление нещо в хигиенно отношение, нямало храни на пода. След това отишли в още една камера в същия цех - плюсова камера, в която положението било същото. Свидетелят не е присъствал на други обекти на проверката. Твърди, че в месокомбината има устройство за зашеметяване, което не е проверено от проверяващите. Лично го чул от тях.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок срещу акт, който подлежи на обжалване. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл.7, ал.1, т.4 от ЗУАХВ сред компетентните органи по смисъла на чл. 4 от Регламент (ЕС) 2017/625, осъществяващи официален контрол и други официални дейности, е Българската агенция по безопасност на храните (БАБХ). Съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗУАВ ръководителите на съответните ведомства по чл. 7, в рамките на тяхната компетентност и в зависимост от тежестта на установените нарушения, прилагат една или няколко от мерките по чл. 138, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625, а според чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗУАВ мерките по чл. 24, ал. 1 се прилагат с разпореждане на длъжностното лице, осъществяващо официален контрол - по чл. 138, параграф 2, букви "г", "ж", и "и" от Регламент (ЕС) 2017/625. Следователно актът, като такъв по Б"и" на посочената разпоредба, е издаден от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия със закона и длъжностната характеристика и въз основа на извършена проверка. В този смисъл РЕШЕНИЕ № 10621 ОТ 22.11.2022 Г. ПО АДМ. Д. № 5057/2022 Г., V ОТД. НА ВАС. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че ответникът не е компетентен поради липса на делегация от страна на изпълнителния директор на БАБХ, тъй като такава делегация не е необходима.

Няма спор, че в хода на проверката изготвения протокол, удостоверяващ резултата от проверката на място, е бил надлежно връчен на представител на жалбоподателя, като направените и обективирани в него констатации са дали и основание за издаване на оспореното разпореждане. В тази връзка, съдът намира, че не са налице нарушения на административнопроизводствените правила, дотолкова доколкото производството се е развило именно съгласно правилата, залегнали в Глава пета "Официален контрол върху храните" от Закона за храните.

В конкретния случай основният спорен между страните въпрос е дали са констатираните и описани несъответствия към момента на издаване на процесното разпореждане. Последното касае мерките по чл. 138, параграф 2, б. „и“ от Регламент (ЕС) 2017/625), а именно разпореждане за прекратяване за целесъобразен период от време на всички или част от дейностите на съответния оператор и, ако е приложимо — на интернет сайтовете, които той поддържа или използва. В изпълнение на предоставените му правомощия, компетентният да предприеме административните мерки по чл. 138, параграф 2, б. „и“ от Регламент (ЕС) 2017/625) орган е преценил, че с констатираното по време на проверката, дружеството-жалбоподател е извършило нарушения на изискванията на чл. 4, ал.1 и 2 от ЗХ. Според тези разпоредби храната трябва да е годна за консумация от хора по отношение на нейните физични, химични, радиологични и микробиологични качества и състав, както и да не представлява опасност за човешкото здраве. Храната трябва да отговаря на изискванията за производство, преработка и/или дистрибуция, предвидени в закона, подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане и правото на Европейския съюз в областта на храните. Чл.5 от сз предвижда, че специфичните изисквания към групи и подгрупи храни или определена храна от групи или подгрупи храни, тяхното производство, преработка и/или дистрибуция се определят с наредби на Министерския съвет. В разпореждането не са цитирани конкретни изисквания в конкретни наредби, спрямо които да е налице несъответствие. Поради това съдът не може да осъществи контрол как точно направените констатации нарушават разпоредбите на чл. 4, ал.1 и 2 от ЗХ, доколкото в тях липсват конкретни изисквания към хладилните съоръжения, оборудването на цеховете относно мивки, топла вода и средства за измиване и дезинфекция; наличие на стерилизатор, начин на съхраняване на ножовете, на промиване на червата; задължение за запис на параметрите на зашеметяване, за осигуряване на място за съхранение на ушните марки, за изготвяне на процедура за сформирание на партиден номер за ДПЖ, за осигуряване на инспекционни коридори в минусовите камери, степен на обледеност, идентификация, маркировка и съхранение на храните; изисквания към местата за съхранение на СЖП. В тази връзка са приети и действат НАРЕДБА № 14 от 9.12.2021 г. за хигиената на храните, НАРЕДБА за изискванията към бързо замразените храни, НАРЕДБА № 10 от 26.04.2021 г. за специфичните изисквания към производството на храни от животински произход в кланични пунктове, НАРЕДБА № 6 от 8.10.2013 г. за изискванията към средствата за официална идентификация на животните и използването им, условията, реда и контрола по събиране, въвеждане, поддържане и използване на информацията в Интегрираната информационна система на Българската агенция по безопасност на храните, НАРЕДБА № 36 от 23.03.2006 г. за специфичните изисквания при производство, транспортиране и пускане на пазара на суровини и храни от животински произход, НАРЕДБА № 3 от 27.01.2021 г. за условията и реда за обезвреждане на странични животински продукти и на продукти, получени от тях, извън обектите, регистрирани в областните дирекции по безопасност на храните, и др., които са относими към процесния случай, но не са цитирани в оспореното разпореждане. Именно в тези наредби са формулирани конкретните изисквания, на които трябва да отговаря дейността в проверявания обект. Липсата на позоваване на съответни разпоредби от тези наредби, които са нарушени, води до извод за липса на конкретни правни основания за издаване на процесното разпореждане. Не е посочена точна и конкретна правна норма с конкретни изисквания, които да са нарушени, респ. конкретни задължения, които не са изпълнени. Правната

квалификация на нарушението и посочването на нарушената правна норма в случая не представлява посочване на материалноправното основание, въз основа на което се проявяват разпоредените чрез акта правни последици, а е част от обстоятелствата, които следва да бъдат налични, за да могат да бъдат разпоредени тези последици. От съдържанието на жалбата с категоричност се разбира, че жалбоподателят не е наясно въз основа на какви обстоятелства е издаден този акт. С това се накърнява както възможността на адресата на ПАМ да разбере какво нарушение му е вменено да е извършил и да се защити адекватно срещу него, така и възможността на съда да установи кои са конкретните правила за поведение, които не са спазени. Всъщност липсата на конкретно и еднозначно посочени обстоятелства, наличието на които следва да обуслови прилагането на точно разписана от закона последица, е израз на формална незаконосъобразност на административния акт, тъй като става въпрос за непълен и неясен предмет, който при спор за законосъобразността на този административен акт се трансформира в предмет на доказване. След като процесната мярка представлява ПАМ по чл. 138, § 2, буква "и" от Регламента, то следва в обстоятелствената ѝ част да се посочат фактическите обстоятелства, които представляват неспазването на конкретни разпоредби, което неспазване всъщност представлява несъответствието, което нормата на чл. 138, § 2, буква "и" във връзка с § 1 от Регламента има предвид.

Не се установяват по безспорен начин и изброените в разпореждането фактически основания. От тях пред съда посредством събраните писмени доказателства и свидетелски показания, не се потвърдиха направените от проверяващите констатации в цех „М.“. Напротив, видно от показанията на свидетеля, мивките са работили, имало е средства за измиване и дезинфекция; ножовете са оставени на маси, тъй като до влизането на проверяващите там е извършвана дейност; не са висели черва, не имало несвойствени вещи; не се съхраняват храни на пода, месните суровини без идентификация са много малко и се съхраняват при добра хигиена. Ответникът не е ангажирал свидетел в подкрепа на констатациите в оспорения административен акт. Действително не се установява работещ стерилизатор, като представеният протокол за проверка на такъв е с дата, следваща тази на процесното разпореждане. Липсва и място за съхранение на ушните марки, като такова е определено едва на 08.04.2026г. съгласно приложения по делото протокол. Относно минусова камера № 8 и № 3 на цех „М.“, представените протоколи за наличности в тези камери са с дата 17.04.2026г., т.е. 10 дни след датата на процесното разпореждане. Това потвърждава невъзможността за проверка на съхраняваните вътре храни към момента на издаване на процесното разпореждане, като съдът не кредитира свидетелските показания, доколкото същите не уточняват номерата на минусовите камери, в които свидетелят е влязъл. Същото се отнася и до съхраняваните в плюсова камера №1 месни суровини без идентификация, в склад-хладилник в 3 минусови камери много стоки без маркировка, в хладилна камера за готов продукт 800бр. агнета без здравна маркировка. Представените търговски документи касаят 21 бр. ушни марки, което е значително по-малко от 800бр., колкото са констатирани при проверката. Място за съхранение на ушните марки е определено с протокол от 08.04.2026г., т.е. след датата на издаване на процесното разпореждане. Жалбоподателят не представя никакви доказателства, които да оборват твърденията относно камерата за съхранение на СЖП и съхранението на СЖП. Що се отнася до констатацията за храни с изтекъл срок на годност, такива в процесното разпореждане не са индивидуализирани, а в протокола от проверката са посочени само свински сърца 540

кг с произход Х., с изтекъл срок на годност на 21.11.2025г., и готов продукт общо 40,15 кг с изтекъл срок на годност на 31.03.2026г. Същото се отнася и до констатацията за съхранение при неправилен температурен режим в плюсова камера, тъй като такива храни в процесното разпореждане отново не са посочени, а в протокола за проверка са посочени само свински бут без кост – 90 кг и месни заготовки 17,27 кг, на етикета на които е указана температура – 18 градуса. Не се установява и липса на процедура за проследимост на съхраняваните храни, тъй като видно от представената по делото Система за обратна връзка и проследимост от 05.01.2026г., при жалбоподателя е създадена такава. Основателни са възраженията на жалбоподателя и по отношение на техническото състояние на хладилните камери, тъй като от една страна не се установи ответникът да има съответната квалификация да го преценява, а от друга – същото редовно е проследявано от технически специалист по сключен договор. Потвърждаването само на част от фактическите констатации обаче не е достатъчно основание за законосъобразност на процесното разпореждане, защото от една страна – липсва посочване на конкретните задължения, които ответникът чрез констатациите си е приел за неизпълнени; а от друга – влияят на преценката на тежестта на нарушенията, ако се допусне, че констатациите обосновават такива, респ. на избора на мярка по чл. 138, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625), която е съответна и пропорционална на тях. По този начин несъмнен е изводът, че компетентният орган не е предприел необходимите действия по чл. 138, § 2 от Регламента, вр. чл. 24, ал. 1 от ЗУАВ с цел да се определят произходът и степента на несъответствието и да се установи отговорността на оператора; и не е приложил подходящи мерки с цел да се гарантира, че съответният оператор ще коригира несъответствието и ще предотврати повторната поява на такова несъответствие. Когато вземат решение какви мерки да предприемат, компетентните органи вземат предвид естеството на несъответствието и данните за предишни периоди относно операторите във връзка с осигуряването на съответствие. Тоест, регламентът предоставя правна възможност за административния орган, който оперативно самостоятелно може да прецени приложението на мерките по чл. 138, § 2 от Регламента, в случая - да разпорежи прекратяването за целесъобразен период от време на всички или част от дейностите на съответния оператор. Следователно, Регламентът не овластява компетентния орган на държавата - членка да прилага мярката по чл. 138, § 2, буква "и" от Регламента безсрочно. От самото изискване на разпоредбата следва, че тази мярка е временна и следва да е ограничена със срок. Целесъобразността на продължителността на този срок действително е в рамките на дискреционната власт на прилагащия мярката орган, но поставянето на срок за действието на разпореденото е императивно условие, което следва да бъде съобразено от съответния компетентен орган. Липсата на какъвто и да е определен от ответника срок на действие на разпореждането противоречи на изискването на разпоредбата от Регламента, на който това разпореждане се основава. Действията в условията на дискреция не са безконтролни. Актът, с който се спира дейност на обект за производство и търговия с храни, е особено тежка принудителна административна мярка, която с висок интензитет засяга неблагоприятно интересите на адресата. Ето защо органът е длъжен не само аргументирано да посочи срок, но и да обоснове защо счита, че в случая следва да се постанови спиране, като мотивирано прецени същността на констатираните несъответствия по начин, по който на оператора да стане ясно какви коригиращи действия следва да предприеме за отстраняване на тези несъответствия. Такива мотиви

липсват в обжалваното разпореждане. Липсата и непълнотата на изложените в акта мотиви затрудняват извършването на преценка дали правото на оперативна самостоятелност е упражнено в предоставените граници и защо е избрано спиране на дейността вместо предписание за отстраняване на констатираните несъответствия. Административният орган е бил длъжен да даде възможност на оператора да коригира несъответствието и предотврати повторна проява на същото. В този смисъл РЕШЕНИЕ № 7482 ОТ 18.06.2024 Г. ПО АДМ. Д. № 4359/2024 Г., V ОТД. НА ВАС.

Съгласно чл. 138, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/625 при установено несъответствие компетентните органи предприемат: а) необходимите действия с цел да се определят произходът и степента на несъответствието и да се установи отговорността на оператора; и б) подходящи мерки с цел да се гарантира, че съответният оператор ще коригира несъответствието и ще предотврати повторната поява на такова несъответствие. Когато вземат решение какви мерки да предприемат, компетентните органи вземат предвид естеството на несъответствието и данните за предишни периоди относно операторите във връзка с осигуряването на съответствие. След като проверяваният обект е регистриран в БАБХ и има удостоверение за одобрение от 2023г., то не е налице хипотезата на чл. 24, ал. 2, т. 1 от ЗУАВ. Още повече, че ответникът е назначен още в началото на 2026г. като осъществяващ постоянен ветеринарен контрол в процесното предприятие и е имал близо 3 месеца, в които да извърши проверка и да предприеме действия, вкл. да издаде предписания за отстраняване на посочените несъответствия. При това положение и предвид всичко изложено, съдът намира, че разрешението на административния въпрос в случая не е съответно на целта, която преследва законът с постановяването на актове от този вид, което по смисъла на чл. 146, т. 5 от АПК също е основание за отмяна на заповедта. С оспорената заповед е нарушен и принципът на съразмерност, установен в чл. 6, ал. 3 от АПК. Според този основен принцип административните органи упражняват правомощията си добросъвестно и справедливо, административният акт не може да засяга права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която се издава, а когато с него се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, следва да се прилагат онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона.

По горните съображения, процесното разпореждане следва да се отмени като незаконосъобразно издадено в противоречие с материалния закон.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски за платената държавна такса от 25,56 евро и адвокатско възнаграждение в размер на 780 евро, платено по банков път съгласно платежно нареждане на л.234.

Предвид горното и на основание чл. 172 от АПК, Административен съд София град, 41 – ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „МЕСОКОМБИНАТ – СВИЩОВ“ ООД, разпореждане №353 от 07.04.2026г. на И. Б. И. - главен инспектор при Областна дирекция за безопасност на храните – В. Т..

ОСЪЖДА Областна дирекция за безопасност на храните – В. Т. да заплати на „МЕСОКОМБИНАТ – СВИЩОВ“ ООД сумата от 805,56 евро разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщаването с препис за страните.

СЪДИЯ: